

CAPUT LXII.

SUMMARIUM.

- 1 Statutum excludens forenses ab acquisitione stabilium non comprehendit filios nec descendentes; Non impedit quin forensibus alimenta relinquere possint num. 2.
- 3 Fiscus dumtaxat exceptionem forensitatis opponit.
- 4 Subditi à Principe alienari non possunt. Et de ratione num. 5.
- 6 Feudum sine domini assensu regulariter alienari non potest. Fallit ut num. 7. Amplia etiam ex causa alimentorum nu. 17. In dotem ex causa necessitatis dari potest nu. 18.
- 8 Locatio ad longum tempus est species alienationis.
- 9 Vassallus ad longum tempus sine domini assensu feudum locare non potest. Rem, quam in feudum recognoscit, non potest in emphyteusim concedere num. 12.
- 10 Assensus domini in locatione feudi ad longum tempus cur requiratur.
- 11 Fideicommissi bona seu majoratus ad longum tempus locari non possunt.
- 13 Subinféudatio sine domini assensu fieri potest; Ut valeat tria requiruntur num. 14.
- 15 Emphyteuta non potest rem emphyteuticam aliis concedere sine assensu domini.
- 16 Filius patri, & e contra, alimenta præstare coguntur.
- 19 Jure datoris resolutio, resolvitur jus acceptoris. Declara ut num. 20.

Sicuti statutum de prohibita alienatione in forenses non impedit quominus filii, & descendentes etiam in stabilibus eorum parentibus, & cæteris ascendentibus succedant, Bim. consil. 385, num. 19, Peregr. consil. 4, nu. 3, & consil. 120, n. 1, lib. 5, Rim. jun. consil. 15, n. 3, & consil. 765, n. 18, cum adductis per nos allegat. 52, nu. 1, ubi decisio Senatus Mantuæ, & allegat. 110, nu. 5, lib. 3, Joan. Franc. Andr. contr. 271, nu. 15, & contr. 273, num. 1, tametsi ipse in utraque contrarium inutiliter sustinere contendat, & scripsit in eadem causa, allegat. nostræ 52, lib. 3, in qua Senatus edidit contra Andreolum decisionem impressam apud nos, post dictam allegat. 52, lib. 3.

2 Ita nec impedit quominus alimenta forensibus in inspecta eorum paupertate relinquere possint, Leoncill. de privileg. pauper. 164, n. 2, part. 2, Gratian. discept. 735, nu. 18, & 19, animadvertitur hic sub num. 1. Quam quidem forensitatis exceptionem fiscus dumtaxat opponere potest, ut comprobant cumulati per nos, allegat. 52, num. 8, & ibi Senatus in decisione in princ. & allegat. 110, nu. 8, & seq. lib. 3, Rota in Ferrariens. manutentionis 14 Janii 1641, Priovano, & in Bononien. Primogenituræ 26, Maii 1656, s. non obstant, vers. Solus fiscus Bichio.

Contra eorum voluntatem subditi à Principe alienari non nequeunt, ut post alios tradit Auctor hic num. 2, Spad. consil. 54, nu. 41, lib. 1, Mart. consil. 182, num. 2, & 7, ea ratione quia domini inferiores ita vexant subditos, ut ab illis etiam sanguinem extorqueant vix dimittendo eisdem spiritum precarium, Ruger. cons. 49, num. 40, 41, & 42, Surd. cons. 323, num. 1, & 2, Bardellon. cons. 111, nu. 27, Tondut. var. resolut. civil. 91, num. 4, & seq. ubi num. 8. subjungit quod sub-

diti possint inviti cum universitate Castrorum alienari.

Feudum sine assensu domini regulariter alienari non potest, ita ut alienatio feudi aliter facta ipso jure nulla existat, Georg. Mund. cons. 5, num. 24, lib. 1, & cons. 16, num. 27, & seq. 56, & 60, lib. 2, ubi quod etiam assensus agnatorum requiratur dixi allegat. 15, nu. 19, & allegat. 39, nu. 5, lib. 2, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 115, n. 1, & 4, Staiban. jun. resolut. 12, n. 2, ubi tamen loquitur secundum constitutiones Regni Sard. consil. 115, ex nu. 18. Andr. Censal. cons. 6, num. 13, Capyc. Galeott. contr. 16, num. 28, lib. 2, ubi quod fortior est prohibitio alienationis feudi, quam rei fideicommissi subjectæ, Rot. decis. 93, nu. 65, part. 5, recent. & in Brixien. feudi 1, Julii 1592, nu. 12, Pamphilio, impressa apud nos post allegat. 18, fol. 338, lib. 1, & allegat. 26, num. 1, fol. 476, Altograd. consil. 8, n. 9, & 10, lib. 2, Novar. de gravam. Vassall. 83, n. 10, tom. 3, Rot. coram Buratt. decis. 206, nu. 23, Rub. ad decis. 131, num. 203, & nu. 404, part. 8, & decis. 100, nu. 3, & 18, part. 9, tom. 1, recent. Merlin. Pignatell. contr. 8, nu. 12, & contr. 59, nu. 15, cent. 2, cum adductis per Auctorem hic n. 3. Illud tamen intelligitur de alienatione perpetua, feuda enim temporaliter sine assensu per possessorem alienari possunt, & durante vita ipsius feudatarii, Laruth. de feud. p. 12, dilucidat. 85, sub n. 1, vers. Primò feuda, Giurb. observ. 36, num. 5, & admittit Auctor hic num. 8, & 9, Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. quæst. 1, num. 309.

Unde cum locatio ad longum tempus species alienationis reputetur ex cumulatis per Rot. decis. 26, n. 3, part. 2, divers. Spad. consil. 166, n. 3, lib. 1. Giovagn. cons. 27, n. 2, lib. 2, Clar. in §. emphyt. qu. 19, Cavaler. decis. 115, n. 2, & decis. 14, nu. 16, & 17, & nu. 35, part. 6, recent. Altograd. cons. 5, n. 9, lib. 2, Palm. cons. 43, n. 26, in fine, & 27. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 50, n. 24. Boer. decis. 234, per totam, Antonin. de Marin. resolut. 341, num. 10, & 11, lib. 1, & resolut. 31, nu. 9, lib. 2, Mart. consil. 113, n. 34, Barbof. de univers. jur. Eccles. lib. 3, cap. 30, n. 30, Clar. in §. feudum qu. 35, nu. 1, in fine, cum adductis per Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. q. 1, nu. 75. Idem Vassallus ad longum tempus feudum sine domini assensu locare non potest ex traditis hic nu. 4. Peregr. de fideicommissi. art. 40, n. 118, Cavaler. dicta decis. 115, per totam, Sperell. decis. 120, nu. 60. Cum animadversione tamen, quod assensus non requiritur ad effectum ut dominus in concessione feudi ad longum tempus præferatur, sed ad alios juris effectus, ex quo repugnat quem esse ejusdem rei dominum, & conductorem, ut post alios comprobant Cald. de extincti. emphyt. cap. 40, nu. 40, & seq. & nu. 50, Nig. de laud. qu. 40, art. 2, num. 40.

Idem quoque militare, quoad fideicommissa, majoratus & primogenituras, subjungit Auctor hic num. 6, & 7, quod nimirum bona ipsi subjecta nequeant ad longum tempus locari, Joseph. Ludovic. decis. Lucen. 64, quam allegat, & sequitur Laurent. Urzell. concl. 84, numer. 98, in verbo alienatio Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 3, n. 47, Quamobrem Vassallus rem, quam in feudum recognoscit, aliis in emphyteusim concedere nequit, ut præter hic adductos num. 5, comprobant Manent. decis. 29, num. 12, Bardellon. cons. 42, num. 14, Cyriac. contr. 82, nu. 9. Subinféudatio tamen absque domini assensu de jure fieri permittitur, Rosental.

Observationum de Alimentis Cap. LXIII.

CAPUT LXIII.

SUMMARIUM.

- 1 Minorum stabilia alienari non possunt nisi cum solemnitatibus.
- 2 Minor alienata per ipsum sine solemnitatibus recuperare potest; Rem nulliter alienatam recuperat cum fructibus numer. 5. Non solum à die litis contestatæ, sed etiam in initio contractus num. 6. Læsus restituitur adversus contractum cum solemnitatibus gestum num. 12.
- 3 Contrahens cum minore non adhibitis solemnitatibus non recuperat melioramenta. Declara ut num. 4.
- 7 Qui per seipsum facere non potest, nec alteri facienti consentire poterit.
- 8 Contractus à minore gestus sine auctoritate curatoris est nullus.
- 9 Curator bona minorum alienare non potest sine decreto judicis.
- 10 Juramentum supplet solemnitates in contractu minoris.
- 11 Habilitatus minor ad contrahendum cum auctoritate judicis non tenetur contrahere.
- 13 Solemnitates in contractu minorum etiam utilis requiruntur. Sed contra num. 14.
- 15 Pecunie sunt de illis rebus que servando servari non possunt.
- 16 Pecuniarum in consumptione decretum non requiritur. Fallit ut num. 17.
- 18 Molendina minorum an possint alienari sine solemnitatibus.
- 19 Pecunia sub legato mobilitum continetur.

Minorum bona immobilia sine decreto judicis, causâ, cæterisque solemnitatibus à jure requisitis distrahi nequeunt ex infinitis hic sub num. 1, per Authorem cumulatis: alios recentent Thomaf. de tutor. & curat. titul. 18, num. 10, & 11, Buratt. decis. 410, num. 5, & seq. Franc. Baron. de effect. minor. etat. 2, numer. 7, & effect. 3, Thomaf. decis. Mæcerat. 67, num. 13, ubi quod de causâ aliunde, quam ex assertionem minoris constare debeat, Sperell. decis. 16, num. 26, decis. 115, numer. 30, dixi allegat. 12, n. 52, fol. 206, lib. 1, Spad. consil. 232, num. 21, lib. 2, Joan. Baptista Silvat. consil. 44, nu. 15, Merlin. decis. 444, nu. 1, & decis. 646, num. 1, & decis. 775, numer. 19, & decis. 535, num. 1. & per totam Manent. decis. 7, num. 1, & seq. Joan. Franc. Andreol. contr. 3, nu. 6, & contr. 136, n. 10, & contr. 296, n. 7, ubi quod nec possit se dotare minor, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 91, n. 8, ac per totum Bardell. cons. 58, nu. 20, Rot. decis. 36, num. 65, p. 5, & dec. 260, n. 3, p. 6, & decis. 119, n. 5, part. 7, recent. A Cost. de privileg. credit. regul. 1, ampliat. 1, nu. 5, Olea de cess. jur. tit. 2, quæst. 1, nu. 1, & 2, Leoncill. de privileg. pauper. 258, num. 1, part. 2, Rota apud Pacific. de Salvian. decis. 289, nu. 31, & seq. Rot. apud Pic. ad statut. urbis decis. 60, nu. 13, & sequentibus & num. 31, Thefaur. quæst. forens. 75, num. 1, & per totam lib. 4.

Prædicta verò conclusio usque adeo vera præexistit, ut nimirum in alienatione rerum, K 2 immo

Rosental. de feud. cap. 9, concl. 43, gloss. A. Spad. cons. 10, n. 8, & cons. 46, n. 51, & consil. 59, n. 36, lib. 1. Antonin. de Marin. resolut. 30, n. 19, lib. 2, Larath. de feudis part. 12, dilucidat. 95, nu. 1, Giurb. de success. feud. §. 1, gloss. 5, n. 30, Niger. de laudim. qu. 10, art. 1, n. 30, tom. 1, Bardell. consil. 42, n. 5, Manent. decis. 29, n. 10, Cyriac. contr. 82, n. 8, Royas dec. 143, n. 1, & per tot. A Pont. de laud. qu. 24, n. 62, fol. 76, Marefcot. var. resolut. 95, n. 1, & seq. l. 1, Rot. decis. 26, n. 1, & seq. part. 9, tom. 1, recent.

14 Quæ conclusio nonnullas recipit limitationes, & tria ad minus desiderat requisita, quas, & quæ recentent Schrad. de feud. part. 8, cap. 2, à nu. 23, Larath. de feud. part. 12, dilucidat. 95, nu. 7, & seq. Spad. consil. 3, n. 14, lib. 1, Royas d. decis. 143, n. 3, & seq. Marefcot. d. resolut. 95, n. 4, & seq. lib. 1, Rot. decis. 26, n. 3, seq. ac per totam, part. 9, tom. 1, recent. Nig. de laudim. qu. 10, art. 1, n. 32, & seq. lib. 1. In emphyteusim verò res diversimodè se habet, ex quo in emphyteusim rem emphyteuticam alius concedere non potest, nisi assensum domini adhibeat, Clar. in §. emphyteusim qu. 20, Corbul. de jur. emphyt. de caus. privat. ob alienat. ampliat. 48, Maur. Burg. de laudim. part. 2, inspect. 31, n. 6, cum adductis per Nig. de laudim. qu. 10, art. 1, n. 27, & seq. tom. 1, ubi articulum exacte dispungit Fulgin. de emphyt. de contract. emphyt. qu. 10, sub n. 1, versic. Communis opinio, & tit. de laudim. quæst. 23, num. 6.

Ut sibi de alimentis Vassallus provideat, ejus vita durante feudum alienare potest, quemadmodum post alios animadvertit Auctor hic n. 8, & seq. sed istud nil speciale inducit, sed favore alimentorum speciale reputatur quod filius patri, & e contra alimentum ex feudo præstare cogatur, Capyc. in investitura feud. cap. feudorum alimenta in fine, fol. 42, Larath. de feud. part. 12, dilucidat. 15, nu. 12. Quinimò in extrema necessitate pro alimentis feudum alienari potest, dummodo assensus domini accedat, Bald. in cap. 1, nu. 2, qual. feud. alien. poss. Menoch. de arbit. cas. 182, nu. 6, & n. 25, Nig. de laudim. qu. 56, n. 14, & seq. tom. 2, & facio tradita per Fulgin. de emphyt. tit. de success. in honor. emphyt. qu. 23, per totam, ubi concludunt, quod requiratur assensus, & solutio laudimii.

Hinc ex eadem quoque causa necessitatis feudum in dotem filia, aut forori cum assensu domini dari permittitur, Maltrill. decis. 56, n. 11, Viv. decis. 285, n. 2, & seq. Larath. de feud. part. 12, dilucidat. 85, n. 7, Joan. Baptista Silvat. cons. 3, n. 146, & cons. 4, n. 7, Fulgin. de emphyt. tit. de alienat. q. 1, n. 261, usque ad 273, dixi allegat. 78, n. 8, lib. 2, ubi quod mulier dans in dotem feudum, aut emphyteusim, nec ad solutionem laudimii teneatur, Giurb. observat. 36, nu. 2. Prædicta verò scire plurimum expedit; seclusa enim urgentissima necessitate si feudum etiam cum assensu domini alienetur, eo postea vita functo vocati ad illud non impediuntur quominus feudum revocare valeant. Quia jure datoris resolutio, jus quoque acceptoris resolvitur, Fulgin. de emphyt. tit. de laudim. qu. 4, n. 10, & tit. de renovat. emphyt. qu. 4, nu. 3, cum adductis per nos allegat. 16, n. 1, & allegat. 82, n. 15, lib. 2, Gail. de pact. public. lib. 2, cap. 14, n. 9, & 10, Georg. Mund. consil. 5, n. 33, & 34, lib. 1, Cenc. de cens. q. 72, n. 5, & q. 116, n. 2. At si ex legitimis causis semel perfecta feudi alienatio contingit, feudum à successore nullatenus revocatur, Giurb. dicta observ. 36, num. 6.

